

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

Tybet - plany ustanowienia chińskiego głównym językiem nauczania

P7_TA(2010)0449

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Tybetu – plany wprowadzenia chińskiego jako głównego języka wykładowego

(2012/C 99 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Chin i Tybetu, w szczególności rezolucję z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie Tybetu ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka i wolności zachowania tożsamości, kultury i religii to fundamentalna zasada Unii Europejskiej i priorytet jej polityki zagranicznej,
- B. mając na uwadze, że Chińska Republika Ludowa wyraziła pragnienie utrzymania harmonijnych stosunków etnicznych pomiędzy wszystkimi 56 mniejszościami etnicznymi,
- C. mając na uwadze, że w dniu 19 października 2010 r. około 1 000 studentów pochodzenia tybetańskiego demonstrowało w Tongren, znanym także jako Rebkong, pokojowo protestując przeciwko planowi wprowadzenia mandaryńskiej odmiany języka chińskiego jako języka wykładowego w szkołach regionu; mając na uwadze, że w dniu 23 października 2010 r. protest rozszerzył się na prowincję Qingai i Pekin, gdzie 400 tybetańskich studentów z uniwersytetu Minsu zorganizowało demonstrację,
- D. mając na uwadze, że język tybetański, jako jeden z czterech najstarszych i najbardziej oryginalnych języków Azji, jest podstawowym katalizatorem tybetańskiej tożsamości, kultury i religii, a także, wraz z tybetańską kulturą, stanowi niezastąpioną część światowego dziedzictwa; mając na uwadze, że język tybetański, świadectwo bogatej w historię cywilizacji, jest podstawowym i niezastąpionym elementem tybetańskiej tożsamości, kultury i religii,
- E. mając na uwadze, że język wyraża społeczną i kulturalną postawę danej społeczności, oraz mając na uwadze, że wspólny język danej społeczności stanowi kluczowy wyznacznik kultury oraz że język przekazuje bardzo konkretne zachowania społeczne i kulturowe oraz sposób myślenia,
- F. mając na uwadze, że ustalono, iż oparta na języku ojczystym dwujęzyczna edukacja jest najskuteczniejszą metodą pomyślnego osiągnięcia dwujęzyczności wśród Tybetańczyków oraz że polityka edukacji dwujęzycznej (tzw. model 1) przynosi trwale rezultaty w postaci bardzo wysokiej liczby studentów wyłanianych spośród tybetańskich licealistów w regionie Tybetu,
- G. mając na uwadze, że w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i liceach na całym terytorium Tybetańskiego Regionu Autonomicznego język tybetański jest stopniowo zastępowany chińskim, a oficjalne dokumenty są zwykle niedostępne w języku tybetańskim,
- H. mając na uwadze, że zmiany w polityce edukacyjnej ograniczą używanie języka tybetańskiego w szkołach, ponieważ wszystkie podręczniki i przedmioty, za wyjątkiem lekcji języka tybetańskiego i angielskiego, będą w mandaryńskiej odmianie chińskiego,
- I. mając na uwadze, że Chińska Republika Ludowa (ChRL) wraz z 142 innymi krajami głosowała za przyjęciem Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ w dniu 13 września 2007 r., która stanowi w art. 14, że ludy tubylcze mają prawo tworzenia i kontrolowania własnego systemu edukacyjnego i instytucji edukacyjnych w ich własnym języku, w sposób właściwy dla ich uwarunkowanych kulturą metod nauczania i nauki,

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 E z 15.10.2009, s. 5.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- J. mając na uwadze, że z uwagi na dominację języka chińskiego wśród absolwentów na terenie Tybetu wzrastają obawy co do perspektyw znalezienia zatrudnienia, gdyż – zgodnie z petycją podpisaną przez nauczycieli i studentów – większość tybetańskich studentów nigdy nie przebywała w chińskojęzycznym otoczeniu, a zatem nie jest w stanie porozumiewać się po chińsku,
1. potępia rosnącą presję wywieraną na Tybetańczyków w zakresie korzystania przez nich z kulturalnych, językowych, religijnych i innych podstawowych swobód, oraz podkreśla konieczność zachowania i ochrony odmienności kulturalnej, religijnej i tożsamości narodowej sześciu milionów Tybetańczyków oraz zajęcia się obawami związanymi z represjami i marginalizacją języka tybetańskiego stanowiącego podstawę tybetańskiej tożsamości;
 2. zauważa obawy dotyczące prób deprecjowania języka tybetańskiego oraz podkreśla fakt, że w celu osiągnięcia pomyślniej dwujęzycznej edukacji tybetański musi pozostać językiem wewnętrznym;
 3. wzywa chińskie władze do zastosowania art. 4 konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej i art. 10 ustawy o regionalnej autonomii narodowej, który gwarantuje swobodę posługiwania się i rozwoju przez wszystkie narodowości ich języków mówionych i pisanych;
 4. wzywa chińskie władze do wspierania autentycznej polityki dwujęzyczności, w której wszystkie przedmioty, w tym matematyka i przedmioty ścisłe, będą mogły być wykładane w języku tybetańskim, obecność języka chińskiego zostanie zwiększona, a lokalne władze i społeczności otrzymają uprawnienia, aby podejmować decyzje w sprawie języka wykładowego;
 5. uważa, że każda mniejszość etniczna posiada prawo do zachowania swego własnego języka i pisma; jest zdania, że sprawiedliwy system edukacji przyczyni się do lepszej współpracy i zrozumienia, jeśli Tybetańczycy będą się uczyć chińskiego, a ludność z grupy etnicznej Han zamieszkująca terytorium Tybetu będzie jednocześnie zachęcana do nauki języka tybetańskiego;
 6. podkreśla, że wraz z wprowadzeniem chińskiego jako głównego języka wykładowego jakość edukacji dla zdecydowanej większości tybetańskich uczniów szkół szczebla gimnazjalnego znacznie ucierpi, oraz że przedmioty szkolne powinny być w związku z tym wykładane w tybetańskim języku ojczystym, co będzie najważniejsze;
 7. wzywa chińskie władze do dołożenia wszelkich starań w celu zmniejszenia językowych i kulturalnych przeszkód, przed jakimi stoją Tybetańczycy szukający zatrudnienia w miastach, lecz w sposób nie podkopujący tybetańskiego języka i kultury;
 8. wzywa Komisję Europejską, wysoką komisarz/wiceprzewodniczącą i państwa członkowskie do wywarcia nacisku na chiński rząd w celu zagwarantowania, po pierwsze, że prawo do pokojowego wyrażania przez studentów ich opinii zostanie uszanowane oraz, po drugie, że regulacje dotyczące nauki, używania i rozwoju języka tybetańskiego z 2002 r. zostaną odpowiednio wdrożone, zgodnie z ustawą o regionalnej autonomii narodowej;
 9. zwraca się do Komisji o złożenie sprawozdania w sprawie wykorzystania funduszy wnioskowanych w celu wsparcia tybetańskiego społeczeństwa obywatelskiego w Chinach i na wygnaniu w ramach budżetu na 2009 r. (1 mln EUR) i podkreśla, że należy chronić tybetańską kulturę, zwłaszcza na emigracji;
 10. ponownie apeluje do Chin o ratyfikowanie Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i ubolewa nad często dyskryminującym traktowaniem mniejszości etnicznych i religijnych w Chinach;
 11. zwraca się do chińskich władz o umożliwienie zagranicznym mediom dostępu do Tybetu, w tym do tybetańskich obszarów poza Tybetańskim Regionem Autonomicznym, i do zniesienia systemu wymagającego uzyskania specjalnego pozwolenia;
 12. wzywa przedstawicieli dyplomacji UE w Pekinie do złożenia wizyty w regionie i złożenia sprawozdania Radzie i wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej na temat obecnej sytuacji w kwestii edukacji i języka;
 13. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej oraz Jego Świątobliwości Dalajlamie.
-